

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

S P R E N D I M A S

2026 m. gegužės 5 d. Nr. 21RE-

(AG-263/02-2026)

Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narių Eglės Bilevičiūtės, Žydrūno Plytniko ir Ingridos Sabaliauskienės (Komisijos posėdžio pirmininkė ir pranešėja),

sekretoriaujant Ramūnei Misevičiūtei,

dalyvaujant pareiškėjos X. X.,

atsakovės viešosios įstaigos Centrinės projektų valdymo agentūros įgaliotai atstovei Y. Y.,

Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka vaizdo konferencijos būdu išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos X. X. skundą dėl viešosios įstaigos Centrinės projektų valdymo agentūros sprendimo panaikinimo.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja X. X. (toliau – ir pareiškėja, bendrovė) skundu Komisijos prašo panaikinti viešosios įstaigos Centrinės projektų valdymo agentūros (toliau – CPVA) 2026 m. kovo 3 d. sprendimą „Dėl projekto įgyvendinimo plano Nr. 06-014-K-0023 atmetimo“ (toliau – ir Sprendimas) ir įpareigoti CPVA iš naujo įvertinti pareiškėjos 2025 m. lapkričio 28 d. pateiktą projekto „Audiovizualinio meno sklaidos paslaugų plėtra ir kokybės gerinimas kino teatre „Pasaka“ (toliau – Projektas) įgyvendinimo planą Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – PĮP), vertinant pareiškėjos atitiktį reikalavimams pagal aktualius ir teisingus oficialių registrų duomenis bei įvertinant pareiškėjos pateiktus paaiškinimus ir dokumentus.

Pareiškėja paaiškino, kad 2025 m. lapkričio 28 d. pateikė CPVA PĮP. PĮP būsena 2025 m. gruodžio 4 d. DMS sistemoje pakeista iš „Rengiama“ į „Vertinama“. PĮP vertinimo metu CPVA nepateikė pareiškėjai nė vieno paklausimo, neprašė patikslinti duomenų ir nesikreipė dėl jokio papildomo paaiškinimo, nors paaiškėjo, kad vertinimo metu egzistavo akivaizdus neatitikimas tarp skirtinguose oficialiuose šaltiniuose esančių duomenų apie pareiškėjos pagrindinę veiklą. CPVA 2026 m. kovo 3 d. per DMS pateikė pareiškėjai pranešimą apie PĮP atmetimą. Pranešime nurodyta, kad PĮP vertinimo metu nustatyta, kad PĮP neatitinka 2021–2030 metų Lietuvos Respublikos kultūros ministerijos Kultūros ir kūrybingumo plėtros programos pažangos priemonės Nr. 08-001-01-09-01 „KKI plėtra, skatinanti konkurencingumą ir pridėtinės vertės kūrimą“ aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos kultūros ministro 2025 m. liepos 10 d. įsakymu Nr. IV-556 (toliau – Aprašas) 4.2.3 ir 5.2.1 papunkčiuose nustatytų reikalavimų, pagal kuriuos pirma, vertinama, ar pareiškėjos pagrindinė veikla atitinka bent vieną iš 2 priede nurodytų EVRK kodų, t. y. vertinama, ar pareiškėjos pagrindinės veiklos kodas yra priskirtinas Aprašo 2 priede nurodytoms Kultūros ir kūrybinių industrijų (toliau – KKI) ekonominės veiklos rūšims. Pareiškėjos atitiktis šiai sąlygai nustatoma pagal Valstybės duomenų agentūrai (toliau – VDA) nurodytą pareiškėjos pagrindinės veiklos kodą. Antra, vertinama, ar pareiškėjos vidutinės metinės pajamos per dvejus paskutinius finansinius metus iki PĮP

pateikimo dienos iš šios veiklos sudaro ne mažiau kaip 50 proc. visų pareiškėjo pajamų. Pareiškėjos atitiktis šiai sąlygai vertinama remiantis pareiškėjos valstybės įmonės „Registrų centras“ (toliau – RC) pateiktų metinių finansinių ataskaitų rinkinių duomenimis ir (ar) Aprašo 8 priede pateikta informacija.

Sprendime, kuriuo atmetas pareiškėjos PĮP, CPVA argumentavo, jog remiantis VDA skelbiamais duomenimis, nustatyta, kad pareiškėjos pagrindinė veikla yra priskirtina EVRK 2.0/2.1 red. kodui 59.14 (Kino filmų rodymas) / 59.14.00 (Kino filmų rodymas), o Aprašo 8 priede pareiškėja nurodo, kad jo pajamos 2023 ir 2024 finansiniais metais buvo gautos iš veiklos — 59.13 (Kino filmų, vaizdo filmų ir televizijos programų platinimas) / 59.13.00 (Kino filmų ir vaizdo filmų platinimo veikla). Pažymėtina, kad pareiškėjos duomenys Valstybinėje mokesčių inspekcijoje prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau — VMI) nuo 2017 m. sausio 6 d. rodo, kad pagrindinė bendrovės veiklos rūšis yra 59.13, o veikla 59.14 nurodyta kaip kita veiklos rūšis. Pareiškėjos įstatuose kaip pagrindinis bendrovės veiklos tikslas nuo 2017 m. yra nurodyta veikla 59.13 kartu su 59.14 ir kitomis veiklomis. Gavus CPVA pranešimą ir identifikavus duomenų tarp skirtingų valstybės institucijų registrų neatitikimą, pareiškėjos iniciatyva VDA portale duomenys buvo nedelsiant aktualizuoti, todėl pareiškėjos pagrindinė veikla šiuo metu atvaizduojama teisingai — kaip 59.13. Tai patvirtina, kad atmetimo metu CPVA rėmėsi neaktualiais arba netiksliai atvaizduotais duomenimis.

Pareiškėja nurodo, jog Sprendimas priimtas remiantis neteisingu faktiniu pagrindu. Pažymėtina, jog CPVA pripažino, kad pareiškėjos 2023 ir 2024 metų pajamos buvo gautos iš veiklos 59.13. Tokia išvada sutampa su pareiškėjos kartu su PĮP pateikta informacija ir su finansinių ataskaitų duomenimis. Nepaisant to, CPVA nesiėmė veiksmų patikrinti ir išsiaiškinti, kodėl VDA portale nurodytas 59.14 kodas neatitinka kitų oficialių ir paties pareiškėjos deklaruotų duomenų, tačiau pasirinko formaliai remtis vienu šaltiniu, nors jis akivaizdžiai prieštaravo likusiai pareiškėjos kartu su PĮP pateiktai ir kitai viešai prieinamai informacijai. Pareiškėjos VMI pateikta FR0791 forma patvirtina, kad nuo 2017 m. sausio 6 d. pagrindinė bendrovės veiklos rūšis yra 59.13, o 59.14 nurodoma tik kaip kita veikla. Tai patvirtina, jog pareiškėja ne deklaratyviai, o oficialiai ir nuosekliai visose savo registrinėse prievolėse buvo nurodęs pagrindinę veiklą — 59.13. Kadangi skundžiamas Sprendimas remiasi faktine prielaida, jog pareiškėjos pagrindinė veikla PĮP pateikimo dieną buvo 59.14, nors oficialiuose pareiškėjos deklaruotuose duomenyse, kurie, be kita ko, buvo pateikti kartu su PĮP, ji buvo 59.13, darytina išvada, jog toks sprendimas yra nepagrįstas ir neobjektyvus. Pareiškėjai negali tekti neigiamos pasekmės dėl skirtingų valstybės institucijų duomenų nesuderinamumo. Aptariamajame klausime esminė problema nėra tai, jog pareiškėja yra netinkamai pasirinkusi veiklą ar neteisingai nurodęs pajamas. Priešingai — pareiškėja buvo nurodžiusi, kad 98 proc. pajamų gauna iš veiklos 59.13, ir ši informacija atitiko jo faktinę, ilgą laiką vykdomą pagrindinę veiklą. Sprendimas atmesti pareiškėjos PĮP priimtas tik dėl to, kad viename valstybės portale tuo metu buvo atvaizduoti kitokie duomenys nei kituose oficialiuose registruose. Ypač reikšminga tai, kad po pranešimo gavimo VDA duomenys buvo aktualizuoti ir dabar taip pat atvaizduoja 59.13 kaip pagrindinę veiklą. Vadinasi, pats neatitikimas buvo pašalintas ir tai papildomai patvirtina, kad atmetimo momentu egzistavo ne pareiškėjos netinkamumas, o laikinas neteisingų atvaizdavimas.

Sprendime CPVA nurodo, kad vertino ne tik VDA duomenis, bet ir pareiškėjos pateiktą Aprašo 8 priedo informaciją bei RC pateiktų metinių finansinių ataskaitų rinkinių duomenis. Vadinasi, CPVA matė, jog vieni oficialūs duomenys rodo 59.14, o kiti — 59.13 veiklą. Tokia situacija savaime suponavo pareigą išsiaiškinti neatitikimo priežastį, o ne automatiškai atmesti PĮP. Kilus abejonių dėl duomenų tarpusavio suderinamumo, CPVA turėjo bent minimaliomis priemonėmis patikrinti šią aplinkybę — kreiptis į pareiškėją, paprašyti paaiškinimo ar papildomo dokumento arba pasitikrinti aktualumą kitame oficialiame registre. Tokio veiksmo neatlikimas ir sprendimo priėmimas iš karto griežčiausia pasekme laikytinas neproporcingu ir pernelyg formaliu. Sprendimas pažeidžia gero administravimo ir viešojo administravimo principus.

Pareiškėja pažymi, jog CPVA pranešime neneigiama, kad veikla 59.13 pati savaime yra kultūros ir industrijų veikla. Taip pat neneigiama, kad būtent iš šios veiklos pareiškėja gavo didžiąją dalį savo pajamų. Ginčas kilo tik dėl to, koku kodu ši veikla buvo atspindėta viename iš viešųjų valstybės duomenų šaltinių PIP vertinimo metu. CPVA pranešime nurodyta, kad Sprendimas grindžiamas Projekto tinkamumo finansuoti vertinimas atliktas pagal Projektų administravimo ir finansavimo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos finansų ministro 2022 m. birželio 22 d. įsakymu Nr. 1K-237 „Dėl 2021–2027 metų Europos Sąjungos fondų investicijų programos ir Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plano „Naujos kartos Lietuva“ įgyvendinimo“ (toliau – Taisyklės arba PAFT) 68.1 papunkčiu, Taisyklių 2 priedo 4.1 ir 9.1 papunkčiais bei 2021–2030 metų Lietuvos Respublikos kultūros ministerijos Kultūros ir kūrybingumo plėtros programos pažangos priemonės Nr. 08-001-01-09-01 „KKI plėtra, skatinanti konkurencingumą ir pridėtinės vertės kūrimą“ veiklos Nr. 1 „Infrastruktūros ir kitų sąlygų gerinimas siekiant kurti konkurencingus ir paklausius KKI produktus ir (arba) paslaugas“ projektų finansavimo sąlygų aprašu Nr. 1, patvirtintu Lietuvos Respublikos kultūros ministro 2025 m. liepos 10 d. įsakymu Nr. IV-556 „Dėl kultūros ministro 2023 m. birželio 27 d. įsakymo Nr. IV-542 „Dėl 2021–2030 metų Lietuvos Respublikos kultūros ministerijos Kultūros ir kūrybingumo plėtros programos pažangos priemonės Nr. 08-001-01-09-01 „KKI plėtra, skatinanti konkurencingumą ir pridėtinės vertės kūrimą“ aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“ (toliau – Aprašas) 4.2.3, 5.2.1 ir 12 punktų taikymu. Tačiau šių nuostatų taikymas negali būti atsietas nuo pareigos nustatyti tikrąsias reikšmingas aplinkybes ir remtis tiksliais duomenimis. Šioje situacijoje CPVA neįrodė, kad pareiškėjos netinkamumas egzistavo iš tikrųjų. Priešingai, duomenys rodo, kad pareiškėja ilgą laiką buvo deklaravusi 59.13 kaip pagrindinę veiklą, todėl skundžiamas sprendimas laikytinas priimtu neišsamiai ištyrus reikšmingas aplinkybes ir netinkamai įvertinus oficialių duomenų visumą.

Pareiškėja nurodo ir remiasi Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktiką 2015 m. liepos 31 d. nutartimi administracinėje byloje Nr. A-1547-502/2015, LVAT biuleteniu Nr. 25, 2012, 174–186 p.; 2013 m. kovo 26 d. išplėstinės teisėjų kolegijos nutartimi administracinėje byloje Nr. A756-708/2013, 2013 m. gegužės 14 d. sprendimu administracinėje byloje Nr. A444-878/2013 ir kt. bei pažymi, kad nagrinėjamu atveju galima pagrįstai teigti, jog CPVA nesiėmė proaktyvių veiksmų išsiaiškinti, dėl kokių priežasčių pareiškėjos pateikti duomenys nesutampa su VDA nurodyta informacija bei kitu valstybiniu institucijų turima informacija.

Pareiškėja, be kita ko, remiasi ir nurodo LVAT 2005 m. gegužės 31 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A10-655/2005, 2015 m. birželio 25 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-2150-492/2015, 2010 m. lapkričio 26 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A 756-1486/2010, 2012 m. kovo 29 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A822-2220/2012; 2014 m. spalio 28 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A143-1486/2014; 2015 m. liepos 7 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA- 2266-858/2015 ir kt. bei pažymi, kad faktą, jog pareiškėja atitinka Aprašo kriterijus patvirtinta kitų valstybės institucijų (tame tarpe VMI) duomenys, pareiškėjos įstatai bei netgi faktinė aplinkybė, jog Aprašą atitinkantis pareiškėjos vykdomos ekonominės veiklos kodas buvo nurodytas Paraiškoje, kas savo ruožtu liudija, jog pareiškėja buvo įsitikinusi, jog vykdo būtent šią ekonominę veiklą, o tai atspindi visuose valstybės valdomuose informaciniuose registruose. Pareiškėja nurodo LVAT 2010 m. balandžio 29 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A858737/2010, 2015 m. vasario 27 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-616-858/2015, 2015 m. liepos 31 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-1547- 502/2015, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 2002 m. gruodžio 12 d. sprendimą *Distillerie Fratelli Cipriani SPA prieš Ministero delle Finanze*, C-395/00, 51 p. ir pažymi, kad kadangi pareiškėja iki skundžiamo sprendimo šios galimybės neturėjo, paminėta teisė į gynybą jam nebuvo užtikrinta. Dar kartą pažymėtina, jog CPVA tiek savo ruožtu nesiėmė veiksmų išsiaiškinti, kodėl valstybės valdomų informacinių sistemų duomenys skiriasi, tiek nepaprašė pareiškėjos pateikti savo argumentus, taip pažeidžiant pareiškėjos teisėtus interesus.

Nagrinėjamu atveju, nepaisant to, jog atitinkamos nuostatos referuoja į VDA kaip į duomenų šaltinį, CPVA matydama, jog pareiškėjos pateikti duomenys, pareiškėjos įstatai bei kitų valstybinių institucijų informacija yra skirtinga, privalėjo esmės išsiaiškinti faktines aplinkybes bei vertinti jų turinį bendrame Paraiškos vertinime kaip procese. Sprendimas prieštarauja ir Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme (toliau – VAI) nustatytam proporcingumo principui, kadangi vadovaujantis Sprendimu pareiškėjai užkirstas kelias gauti finansavimą pagal atitinkamą finansavimo priemonę. Pabrėžtina, jog jei CPVA būtų paprašiusi pateikti papildomus paaiškinimus ar, esant reikalui, patikslinti duomenis, tik to negalint padaryti Sprendimas būtų proporcingas. Šiuo atveju, tai nebuvo padaryta, taigi Sprendimas yra vertintinas kaip neproporcingas.

Pareiškėjos įgaliotas atstovas advokatas 2026 m. balandžio 27 d. pateikė Komisijai papildomus paaiškinimus, be kita ko, pažymėdamas, kad CPVA turi diskreciją neprašyti patikslinti PĮP, tačiau ši diskrecija nėra absoliuti ir negali būti įgyvendinama formaliai ar savavališkai. Nagrinėjamoje byloje nekyla ginčas, ar CPVA turėjo teisę nustatyti pareiškėjos pateikto PĮP trūkumus ir reikalauti juos ištaisyti, užuot priimdama skundžiamą sprendimą atmesti PĮP. Tai CPVA tiesiogiai patvirtina savo atsiliepime nurodydama į Taisyklių 55 punkto formuluotę. CPVA tik teigia, kad trūkumų nustatymas reikalaujant juos ištaisyti yra jos teisė, bet ne pareiga. Vardan aiškumo pareiškėja paaiškina, kad neteigia, jog CPVA visais be išimties atvejais turėtų pareigą nustatyti kiekvieną PĮP trūkumą ir visada suteikti progą jį ištaisyti. Tačiau tai nereiškia, kad CPVA turi absoliučiai laisvą pasirinkimą tarp dviejų alternatyvų – arba identifikuoti trūkumą ir leisti jį ištaisyti, arba jo nefiksuoti ir paraišką atmesti. Pati aplinkybė, kad Taisyklių 55 punkte įtvirtinama administruojančios institucijos teisė, bet ne pareiga, nereiškia, jog viešojo administravimo subjektas gali šia teise naudotis arba nesinaudoti bet kaip ir neatsiskaitydamas už tokio pasirinkimo pagrįstumą. Teisė elgtis arba nesielgti tam tikru būdu suponuoja viešojo administravimo subjekto diskreciją. Administracinių teismų praktikoje nuosekliai pripažįstama, kad viešojo administravimo subjektams suteikiama diskrecijos laisvė nėra absoliuti. Diskrecija viešajame administravime reiškia ne laisvę spręsti savo nuožiūra, o pareigą pasirinkti tokį sprendimą, kuris konkrečioje situacijoje būtų suderinamas su teisėtumo, proporcingumo, objektyvumo ir gero administravimo principais. Nagrinėjamos bylos kontekste, teisės aktų leidėjo sprendimas Taisyklėse įtvirtinti administruojančios institucijos teisę nustatyti trūkumus ir reikalauti juos pašalinti, vietoje mechaninio paraiškos atmetimo, reiškia, jog administruojanti institucija privalo atitinkama teise naudotis, jei to reikalauja susiklosčiusios aplinkybės. Šios bylos atveju gali būti išvedama paralelė su viešųjų pirkimų teisėje egzistuojančia nuostata, jog (net ir konkurencingų procedūrų metu) identifikuoti formalūs netikslumai tiekėjų pateiktuose pasiūlymuose negali būti mechanškai atmetami, o perkančioji organizacija privalo sudaryti galimybę tiekėjui identifikuotus neatitikimus paaiškinti (pareiškėjos atstovas pateikia Viešųjų pirkimų tarnybos publikuojamą Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymo 45 straipsnio komentaro ištrauką bei remiasi Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. gegužės 9 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. 3K-3-231/2011 ir 2016 m. vasario 3 d. nutartimi civilinėje byloje Nr. 3K-3-15-248/2016.). Nėra ginčo, kad pareiškėja realiai vykdo kino filmų, vaizdo filmų ir televizijos programų platinimo veiklą ir kad jo pajamos pagal pateiktus finansinius duomenis siejasi su būtent šia veikla. Todėl CPVA pozicija iš esmės yra formalistinė. Ji nesiremia teiginiu, kad pareiškėja nevykdo atitinkamos veiklos, kad jos pajamos nėra gaunamos iš tinkamos veiklos, ar kad pareiškėja bandė pateikti klaidinančią informaciją.

Taip pat, pažymėtina, kad nustatytas neatitikimas buvo nesunkiai pastebimas jau vertinant pareiškėjos pateiktą PĮP administracinės procedūros metu, nes jis išryškėjo iš pačių CPVA vertintų dokumentų turinio, nereikalaujant jokio papildomo ar sudėtingo informacijos rinkimo. Iš bylos medžiagos galima spręsti, kad neatitikimas tarp EVRK kodų buvo akivaizdus – nebuvo paslėptas, ir jį nebuvo sudėtinga administruojančiai institucijai pastebėti. Kaip pati CPVA nurodo savo atsiliepime, ji vertinimo metu rėmėsi dviem duomenų šaltiniais: viena vertus, VDA viešai skelbiamais duomenimis apie pagrindinę veiklą, kita vertus – pareiškėjos pateiktu Aprašo 8 priedu bei finansinių

ataskaitų rinkiniais. Neatitikimas CPVA buvo akivaizdžiai ir tiesiogiai matomas. Šis neatitikimas buvo nustatomas remiantis standartiniais, privalomais PĮP elementais – Aprašo 8 priedu ir finansinių ataskaitų duomenimis. Tokia situacija savaime suponuoja poreikį išsiaiškinti neatitikimo priežastį, nes priešingu atveju kriterijus taikomas ne pagal tikrąją faktinę padėtį, o pagal galimai klaidingą vieno registro įrašą. Buvo lyginami du aiškiai apibrėžti EVRK kodai – 59.14 ir 59.13 – ir konstatuojama, kad jie nesutampa. Toks nesutapimas yra objektyvus, lengvai identifikuojamas ir nereikalaujantis interpretacijos. Be to, nebuvo jokio pagrindo laikyti, kad pareiškėja sąmoningai nurodė neteisingą EVRK kodą, siekdama išpildyti Aprašo reikalavimus. Tai buvo neatitikimas tarp pareiškėjos sąžiningai deklaruojamo EVRK kodo, kuris deklaruojamas nepriklausomai nuo rengto PĮP, ir įrašo VDA duomenų bazėje, apie kurį pareiškėjai nebuvo žinoma, nes ji sąžiningai deklaruoja kitokį EVRK kodą ir todėl neturi pagrindo įtarti, kad atskiros valstybės institucijos duomenų bazėje gali būti įsivėlus klaida. Apibendrinant, neatitikimas galėjo būti pastebėtas ir faktiškai buvo pastebėtas, nes CPVA jį identifikavo vertinimo metu. Todėl klausimas šioje byloje nėra apie neatitikimo nustatymą, o apie reakciją į jį. Kadangi pats neatitikimas kilo iš CPVA analizuotų pagrindinių dokumentų turinio ir nereikalavo sudėtingų papildomų veiksmų jo egzistavimui nustatyti, laikytina, kad jis buvo akivaizdus, o jo priežasčių patikrinimas – objektyviai paprastas ir proporcingas veiksmas.

Pareiškėjos atstovas nurodo ir remiasi Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 2003 m. gegužės 30 d., 2008 m. gruodžio 24 d., 2004 m. gruodžio 13 d. ir 2014 m. balandžio 14 d. nutarimais. Asmuo neturi patirti neigiamų pasekmių dėl valstybės institucijų klaidų ar netinkamo jų tarpusavio veikimo. Jei institucijos tarpusavyje nesuderino duomenų arba skirtingos sistemos apie tą patį subjektą rodė skirtingą informaciją, tokia situacija turi būti sprendžiama valstybės viduje, o ne perkeliama jos padarinius pareiškėjai. Todėl pareiškėja neturėjo ir negalėjo turėti pareigos prisiimti valstybės registrų nesuderinamumo rizikos. CPVA nepagrindė, jog aplinkybė, kad vertinimas vyko konkursinės priemonės rėmuose, pati savaime leistų susiaurinti CPVA, kaip viešojo administravimo subjekto, pareigų apimtį. CPVA pateiktame atsiliepime daugelyje vietų teigiama, kad institucija negalėjo nustatyti pareiškėjos PĮP trūkumų ir pareikalauti juos ištaisyti dėl to, kad atranka vyko konkurso tvarka. Tačiau CPVA niekur nepateikia teisinio pagrindo, praktikos ar net platesnio paaiškinimo apie tai, kodėl viešojo administravimo subjekto pareigos turėtų būti skirtingos, priklausomai nuo to, ar jo vykdoma administracinė procedūra yra konkursinio pobūdžio. Pati aplinkybė, kad paraiškos vertinamos konkurso būdu, dar nereiškia, kad viešojo administravimo subjekto diskrecijos laisvė pasirinkti tarp reikalavimo ištaisyti PĮP trūkumus ir paraiškos atmetimo tampa platesnė, ar kad konkursinis procedūros pobūdis apskritai paneigia institucijai galimybę pasirinkti tarp šių dviejų alternatyvų. Pavyzdžiui, vadovaujantis Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymo 45 straipsnio 3 dalimi, jeigu pirkimo dalyvis pateikė netikslius, neišsamius ar klaidingus dokumentus ar duomenis apie atitiktą pirkimo dokumentų reikalavimams arba šių dokumentų ar duomenų trūksta, perkančioji organizacija gali nepažeisdama lygiateisiškumo ir skaidrumo principų prašyti kandidatą ar dalyvį šiuos dokumentus ar duomenis patikslinti, papildyti arba paaiškinti per jos nustatytą protingą terminą. Taigi, Lietuvos teisėje yra plačiai pripažįstama, kad net ir esant konkursinio pobūdžio procedūroms, jas vykdančios institucijos gali prašyti pasiūlymus / paraiškas teikiančius subjektus paaiškinti ar ištaisyti pastebėtus neatitikimus, ypač jei šie neatitikimai yra vien formalus pobūdžio, užuot eliminuojant minėtus subjektus iš konkurso procedūrų.

Apibendrinant, dėl visų išdėstytų priežasčių CPVA peržengė jai suteiktos diskrecijos ribas ir pažeidė gero administravimo, proporcingumo, objektyvumo, teisėtų lūkesčių ir pasitikėjimo valstybe principus. CPVA viršijo jai suteiktos diskrecijos ribas neadekvačiai sureikšmindama vieno valstybės šaltinio formalų įrašą, nesiaiškindama akivaizdžios kolizijos priežasties, nepasinaudodama jai suteikta teise paprašyti papildomų dokumentų ar paaiškinimo, neatsižvelgdama į tai, kad trūkumas buvo formalus ir lengvai ištaisomas, ir dėl to priimdama pareiškėjai neproporcingai nepalankų sprendimą.

Komisijos posėdžio metu pareiškėjos atstovai palaikė skunde išdėstytus argumentus, prašė skundą tenkinti.

Atsakovė CPVA atsiliepimu į pareiškėjos skundą prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

CPVA, be kita ko, paaiškino, kad Aprašo 5.2.1 papunktyje nustatyta, kad galimi pareiškėjai yra KKI subjektai, atitinkantys Aprašo 4.2.3 papunktyje apibrėžtą sąvoką. Aprašo 4.2.3 papunktyje nurodyta, kad KKI subjektai turi atitikti Aprašo 12 punkte nustatytus specialiuosius projektų atrankos kriterijus. Vienas iš jų – „Pareiškėjo ir, jeigu taikoma, partnerio veikimas KKI sektoriuje“. Šis kriterijus vertinamas pagal dvi tarpusavyje susijusias ir kartu taikomas sąlygas: pirma, ar pareiškėjos pagrindinė veikla atitinka bent vieną iš Aprašo 2 priede nurodytų EVRK kodų, ir antra, ar pareiškėjos vidutinės metinės pajamos per dvejus paskutinius finansinius metus iki PĮP pateikimo dienos iš šios veiklos sudaro ne mažiau kaip 50 proc. visų pareiškėjos pajamų. Pirmoji sąlyga nustatoma pagal VDA nurodytą pareiškėjos pagrindinės veiklos kodą, o antroji vertinama remiantis pareiškėjos RC pateiktų metinių finansinių ataskaitų rinkinių duomenimis ir (ar) Aprašo 8 priede pateikta informacija.

Kadangi pagal Aprašo 12 punkto antrąją sąlygą turi būti vertinama, ar ne mažiau kaip 50 proc. pareiškėjos vidutinių metinių pajamų per dvejus paskutinius finansinius metus iki PĮP pateikimo dienos buvo gauta būtent iš VDA nurodytos pagrindinės veiklos, vertinimo metu buvo nustatyta ne tik tai, ar pareiškėjos pagrindinės veiklos kodas patenka į Aprašo 2 priede nurodytas KKI ekonominės veiklos rūšis, bet ir tai, ar pareiškėjos deklaruotos pajamos buvo gautos iš tos pačios, t. y. VDA nurodytos, pagrindinės veiklos. Vertinimo metu CPVA, remdamasi VDA viešai skelbiamais duomenimis, nustatė, kad pareiškėjos pagrindinė veikla PĮP pateikimo dieną buvo priskirtina EVRK 2.0 / 2.1 red. kodui 59.14 / 59.14.00 „Kino filmų rodymas“. Šis kodas atitinka vieną iš Aprašo 2 priede nurodytų KKI ekonominės veiklos rūšių. Kartu su PĮP pateiktame Aprašo 8 priede pareiškėja nurodė, kad jo 2023 ir 2024 finansinių metų pajamos buvo gautos ne iš VDA nurodytos pagrindinės veiklos 59.14 / 59.14.00, bet iš kitos veiklos – 59.13 / 59.13.00. Šią informaciją patvirtino ir pareiškėjos RC pateiktų 2023 ir 2024 finansinių metų metinių finansinių ataskaitų rinkinių duomenys.

PĮP vertinimo metu buvo nustatyta, kad nors pagal VDA duomenis pareiškėjos pagrindinė veikla atitiko vieną iš Aprašo 2 priede nurodytų KKI ekonominės veiklos rūšių, tačiau pareiškėjos 2023 ir 2024 finansiniais metais gautos pajamos buvo siejamos ne su VDA nurodyta pagrindine veikla 59.14 / 59.14.00, o su kita veikla – 59.13 / 59.13.00. Įvertinusi šias aplinkybes, CPVA 2026 m. kovo 3 d. priėmė ginčijamą sprendimą, kuriame nurodė, kad pareiškėja neatitinka antrosios Aprašo 12 punkte nustatyto specialiojo projektų atrankos kriterijaus sąlygos, t. y. reikalavimo, kad ne mažiau kaip 50 proc. vidutinių metinių pajamų būtų gauta iš VDA nurodytos pagrindinės veiklos. Dėl to konstatuota, kad pareiškėja neatitinka Aprašo 4.2.3 ir 5.2.1 papunkčiuose nustatytų reikalavimų, taip pat Taisyklių 2 priedo 4.1 ir 9.1 papunkčiuose nustatytų kriterijų, ir PĮP buvo atmestas.

Vienas iš Aprašo 12 punkte nustatytų specialiųjų projektų atrankos kriterijų yra „Pareiškėjo ir, jeigu taikoma, partnerio veikimas KKI sektoriuje“. Šio kriterijaus vertinimas Apraše suformuluotas kaip dviejų tarpusavyje susijusių ir kartu taikomų sąlygų visuma: pirma, vertinama, ar pareiškėjos pagrindinė veikla atitinka bent vieną iš Aprašo 2 priede nurodytų EVRK kodų, o antra, vertinama, ar pareiškėjos vidutinės metinės pajamos per dvejus paskutinius finansinius metus iki PĮP pateikimo dienos iš šios veiklos sudaro ne mažiau kaip 50 proc. visų pareiškėjos pajamų. Iš Aprašo nuostatų sistemiškai matyti, kad antroji specialiojo kriterijaus sąlyga turi būti vertinama kartu su pirmąja, o ne atskirai nuo jos. Vertinama ne apskritai, ar pareiškėja gavo pajamų iš bet kurios KKI veiklos, bet ar ne mažiau kaip 50 proc. visų pareiškėjos pajamų buvo gauta iš tos veiklos, kuri PĮP pateikimo dieną pagal VDA duomenis buvo nurodyta kaip pareiškėjos pagrindinė veikla. Priešingas aiškinimas iš esmės pakeistų Apraše nustatyto kriterijaus turinį.

Nagrinėjamu atveju CPVA nustatė, kad PĮP pateikimo dieną pagal VDA duomenis pareiškėjos pagrindinės veiklos kodas buvo 59.14 / 59.14.00, t. y. kodas, patenkantis į Aprašo 2 priede nurodytų KKI veiklų sąrašą. Tačiau kartu buvo nustatyta, kad pareiškėjos 2023 ir 2024 finansinių

metų pajamos, kaip nurodyta Aprašo 8 priede ir pareiškėjos RC pateiktuose metinių finansinių ataskaitų rinkiniuose, buvo siejamos su kita veikla – 59.13 / 59.13.00. Atsižvelgiant į tai, Sprendime pagrįstai konstatuota, kad pareiškėja neatitinka antrosios specialiojo projektų atrankos kriterijaus sąlygos. Dėl šios priežasties nepagrįstas pareiškėjos argumentas, kad Sprendimas priimtas remiantis neteisingu faktiniu pagrindu. Pati pareiškėja skunde pripažįsta, kad jo 2023 ir 2024 metų pajamos buvo gautos iš veiklos 59.13. Taigi, ginčas nagrinėjamu atveju kyla ne dėl faktinių pajamų kilmės, o dėl Aprašo 12 punkto aiškinimo ir taikymo. Pareiškėjos argumentas, kad tiek EVRK 59.14, tiek EVRK 59.13 patenka į Aprašo 2 priede nurodytas KKI veiklas, savaime nepaneigia skundžiamo Sprendimo teisėtumo. Konkursinėje projektų atrankoje administruojančioji institucija privalo vertinti PĮP pagal Apraše nustatytus kriterijus, jų vertinimo šaltinius ir PĮP pateikimo dienai aktualius duomenis, o ne pagal pareiškėjos teiginius apie faktinį atitikimą kriterijui „iš esmės“. Aprašas nenustato galimybės pripažinti, kad pareiškėja atitinka specialųjį projektų atrankos kriterijų, vien dėl to, kad jis faktiškai vykdo KKI veiklą ar iš jos gauna pajamas, jeigu pagal Apraše nustatytą vertinimo tvarką ir duomenų šaltinius tokia atitiktis nepasitvirtina. Nepagrįstas ir pareiškėjos argumentas, kad CPVA neįvertino kitų oficialių duomenų šaltinių, visų pirma VMI duomenų ir pareiškėjos įstatų. Tačiau pažymėtina, kad Aprašo 12 punkte aiškiai nustatyta, kad pirmoji specialiojo kriterijaus sąlyga vertinama pagal VDA nurodytą pareiškėjos pagrindinės veiklos kodą, o antroji – remiantis RC pateiktų metinių finansinių ataskaitų rinkinių duomenimis ir (ar) Aprašo 8 priede pateikta informacija. Taigi Aprašas pats apibrėžia, kokie duomenų šaltiniai yra teisiškai reikšmingi šiam kriterijui vertinti. Dėl to pareiškėjos nurodomi VMI Mokesčių mokėtojų registro duomenys ar jo įstatuose nurodyti veiklos tikslai negali pakeisti Apraše aiškiai nustatytų kriterijaus vertinimo šaltinių. Šie duomenys taip pat nepaneigia aplinkybės, kad PĮP pateikimo dieną pagal VDA duomenis pareiškėjos pagrindinė veikla buvo 59.14 / 59.14.00, o 2023–2024 m. pajamos buvo siejamos su 59.13 / 59.13.00.

Nepagrįstas ir pareiškėjos argumentas, kad jam neigiamos pasekmės kilo vien dėl skirtingų valstybės institucijų duomenų nesuderinamumo. Nagrinėjamu atveju Sprendimas buvo priimtas ne dėl abstraktaus skirtingų registrų duomenų neatitikimo, bet dėl to, kad pagal Apraše aiškiai nustatytą specialiojo kriterijaus vertinimo tvarką pareiškėjos 2023 ir 2024 finansinių metų pajamos buvo siejamos ne su VDA nurodyta pagrindine veikla, o su kita veikla. Vien aplinkybė, kad kituose pareiškėjos nurodomuose šaltiniuose galėjo būti atvaizduojami kitokie duomenys, nepaneigia to, jog nagrinėjamas kriterijus turėjo būti vertinamas pagal Apraše nustatytus duomenų šaltinius ir jų pagrindu nustatytas aplinkybes. Nepagrįstas ir pareiškėjos argumentas, kad CPVA neįvertino Aprašo 8 priedo. Priešingai, Sprendime tiesiogiai įvertinta kartu su PĮP pateikta Aprašo 8 priedo informacija ir konstatuota, kad joje nurodyta pareiškėjos pajamų kilmė sutampa su pareiškėjos metinių finansinių ataskaitų rinkinių duomenimis, t. y. kad pajamos buvo gautos iš veiklos 59.13 / 59.13.00. Taigi Aprašo 8 priedas buvo įvertintas, tačiau jame pateikta informacija nepatvirtino atitikties antrajai specialiojo kriterijaus sąlygai, nes pajamos buvo gautos ne iš VDA nurodytos pagrindinės veiklos. Nagrinėjamu atveju lemiamą reikšmę turi ne bendras pajamų dydis, o jų priskyrimas konkrečiai veiklai, su kuria Aprašas sieja specialiojo kriterijaus atitiktį. Pareiškėjos teiginiai apie tai, kad jo realiai vykdoma veikla visą laikotarpį buvo ta pati, o VDA duomenys vėliau buvo aktualizuoti taip, kad pagrindinė veikla atvaizduojama kaip 59.13, taip pat nepaneigia Sprendimo teisėtumo. Konkursinėje projektų atrankoje administruojančioji institucija vertina PĮP pagal jo pateikimo ir vertinimo metu galiojusius teisiškai reikšmingus duomenis. Vėlesnis duomenų patikslinimas savaime nekeičia vertinimo metu buvusių aplinkybių ir negali lemti kitokio jau priimto sprendimo teisėtumo vertinimo. Nepagrįstas ir pareiškėjos argumentas, kad jam nebuvo suteikta galimybė paaiškinti nustatyto duomenų neatitikimo. Taisyklių 55 punktas įtvirtina administruojančiosios institucijos teisę prašyti pareiškėjos patikslinti neišsamią ar netikslią informaciją, tačiau ši nuostata nesukuria pareigos kiekvienu atveju sudaryti galimybę po PĮP pateikimo pašalinti materialų neatitikimą tinkamumo kriterijui. Nagrinėjamu atveju buvo nustatytas ne formalus dokumentų trūkumas, o tai, kad pareiškėjos pajamos pagal oficialius finansinių ataskaitų ir Aprašo 8 priedo duomenis buvo siejamos

ne su VDA nurodyta pagrindine veikla. Analogiškai, Taisyklių 57 punktas administruojančiajai institucijai suteikia teisę, o ne pareigą, kreiptis į kitas institucijas ar naudotis papildoma informacija. Ši nuostata negali būti aiškinama kaip pareiga vertinant kriterijų remtis ir kitais, Apraše nenumatytais, duomenų šaltiniais arba sudaryti pareiškėjai galimybę po PĮP pateikimo kitaip pagrįsti kriterijaus atitiktį, negu tai numato Aprašas.

Nepagrįstas ir pareiškėjos argumentas, kad CPVA, vertindama PĮP, neįvykdė pareigos veikti rūpestingai, išsamiai ir proporcingai. Aplinkybė, kad vertinimo metu buvo nustatytas skirtumas tarp VDA nurodytos pagrindinės veiklos ir pareiškėjos nurodytos pajamų kilmės, savaime nesukūrė administruojančiajai institucijai pareigos papildomai aiškintis neatitikimo priežastis taip, kad būtų peržiūrėti ar keičiami Apraše aiškiai nustatyti specialiojo kriterijaus vertinimo šaltiniai. Nagrinėjamu atveju CPVA vertino tuos duomenis, kurie pagal Aprašą buvo reikšmingi šiam kriterijui nustatyti.

Dėl pareiškėjos nurodomos gero administravimo principo ir teismų praktikos pažymėtina, kad nagrinėjamu atveju buvo vertinamas konkursinėje projektų atrankoje pateiktas PĮP. Tokiu atveju administruojančioji institucija privalo laikytis ne tik rūpestingumo ir objektyvumo, bet ir lygiateisiškumo, skaidrumo bei vienodo visų pareiškėjų vertinimo principų. Dėl to gero administravimo principas negali būti aiškinamas taip, kad administruojančioji institucija konkrečiam pareiškėjai sudarytų galimybę po PĮP pateikimo papildomais paaiškinimais ar alternatyviais duomenų šaltiniais įrodyti atitiktį kriterijui kitaip, negu tai aiškiai nustatyta Apraše. Priešingas aiškinimas reikštų ne aktyvų ir rūpestingą administravimą, o nevienodą atrankos taisyklių taikymą konkurencinėje priemonėje. PĮP buvo atmestas todėl, kad pagal Apraše iš anksto nustatytas sąlygas ir jų vertinimo tvarką nebuvo pagrindo konstatuoti pareiškėjos atitikties specialiajam projektų atrankos kriterijui. Pažymėtina, kad konkursinėje projektų atrankoje visi pareiškėjai turi būti vertinami pagal tas pačias iš anksto paskelbtas taisykles ir pagal tą patį vertinimo momentą. Tokią pareigą administruojančiajai institucijai nustato ir Taisyklių 5.1 bei 5.2 papunkčiai, pagal kuriuos turi būti užtikrinamas lygiateisiškumo, nešališkumo ir skaidrumo principų laikymasis, t. y. visiems to paties kvietimo PĮP turi būti taikomi vienodi vertinimo principai, o sprendimai turi būti priimami skaidriai ir nešališkai. Todėl administruojančioji institucija negali konkretaus pareiškėjos atveju nukrypti nuo Apraše nustatyto specialiojo kriterijaus vertinimo ar sudaryti galimybės po PĮP pateikimo papildomais paaiškinimais interpretuoti 2023–2024 m. pajamų kilmę taip, kad jos būtų laikomos gautomis iš VDA nurodytos pagrindinės veiklos, nepaisant oficialių finansinių ataskaitų duomenų. Toks vertinimas reikštų nevienodą atrankos taisyklių taikymą ir pažeistų konkurencinės atrankos skaidrumo bei lygiateisiškumo principus. Pažymėtina ir tai, kad Aprašas yra viešai paskelbtas ir visiems pareiškėjams iš anksto žinomas dokumentas, kuriame aiškiai nustatyti specialieji projektų atrankos kriterijai ir jų vertinimo šaltiniai. Todėl pareiškėja, siekdama gauti finansavimą konkursinėje priemonėje, turi pats iš anksto įsivertinti savo atitiktį šioms sąlygoms ir užtikrinti, kad PĮP pateikimo metu jo duomenys atitiktų Aprašo reikalavimus. Administruojančioji institucija negali perimti pareiškėjai tenkančios pareigos užtikrinti atitiktį viešai paskelbtoms atrankos sąlygoms.

CPVA nurodo ir remiasi LVAT 2010 m. vasario 1 d. sprendimu administracinėje byloje Nr. A756-35/2010, 2012 m. kovo 26 d. nutartimi administracinėje byloje Nr. A602-1252/2012, 2012 m. rugpjūčio 20 d. nutartimi administracinėje byloje Nr. A502-1660/2012, 2015 m. gruodžio 14 d. nutartimi administracinėje byloje Nr. A-1217-602/2015 ir pažymi, kad veikimas viršijant kompetencijos ribas (*ultra vires*) laikomas neteisėtu. Dėl to administruojančioji institucija neturi teisės nei plečiamai, nei siaurinamai aiškinti ir taikyti Apraše nustatytų specialiųjų projektų atrankos kriterijų ar kurti pareiškėjai palankesnio vertinimo modelio, kurio Aprašas nenustato. Nagrinėjamu atveju pareiškėjos siūlomas aiškinimas iš esmės lemtų tai, kad administruojančioji institucija vietoje Apraše nustatyto reikalavimo vertintų ne tai, ar pajamos gautos iš VDA nurodytos pagrindinės veiklos, bet tai, ar jos apskritai gautos iš bet kurios KKI veiklos. Tokios vertinimo schemos taikymas

reikštų ne teisės aktų taikymą, o naujo, Apraše nenumatyto kriterijaus sukūrimą konkretaus pareiškėjos naudai.

Atsakovė pažymi, jog CPVA Sprendimas dėl PIP atmetimo atitinka VAI 10 straipsnio 5 dalies nuostatas. Sprendime aiškiai nurodytas pagrindas, dėl kurio pareiškėjos PIP buvo atmestas, nuosekliai išdėstyti motyvai bei teisės aktai, kuriais remiantis buvo priimtas Sprendimas, todėl jis atitinka visus jam keliamus reikalavimus, todėl yra teisėtas, pagrįstas ir naikinti jo nėra pagrindo.

Komisijos posėdžio metu atsakovės atstovė palaikė atsiliepime į skundą nurodytus argumentus, skundą prašė atmesti kaip nepagrįstą.

Skundas atmestinas

Byloje nagrinėjamas ginčas dėl CPVA 2026 m. kovo 3 d. sprendimo „Dėl projekto įgyvendinimo plano Nr. 06-014-K-0023 atmetimo“ sprendimo teisėtumo ir pagrįstumo.

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėja 2025 m. lapkričio 28 d. CPVA pateikė projekto „Audiovizualinio meno sklaidos paslaugų plėtra ir kokybės gerinimas kino teatre „Pasaka““ įgyvendinimo planą Nr. 06-014-K-0023 (PIP).

CPVA 2026 m. kovo 3 d. sprendimu „Dėl projekto įgyvendinimo plano Nr. 06-014-K-0023 atmetimo“ nurodė, kad pareiškėja neatitinka antrosios Aprašo 12 punkte nustatyto specialiojo projektų atrankos kriterijaus sąlygos, t. y. reikalavimo, kad ne mažiau kaip 50 proc. vidutinių metinių pajamų būtų gauta iš VDA nurodytos pagrindinės veiklos. Dėl to konstatuota, kad pareiškėja neatitinka Aprašo 4.2.3 ir 5.2.1 papunkčiuose nustatytų reikalavimų, taip pat Taisyklių 2 priedo 4.1 ir 9.1 papunkčiuose nustatytų kriterijų, ir PIP atmetė.

Pareiškėja nesutinka su Sprendimu, prašo jį panaikinti.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Taisyklių, Aprašo bei VAI nuostatos.

Taisyklėse reglamentuojama 2021–2027 metų Europos Sąjungos fondų investicijų programos (toliau – Investicijų programa) ir Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plano „Naujos kartos Lietuva“, patvirtinto 2021 m. liepos 28 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimu dėl Lietuvos ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plano įvertinimo patvirtinimo (toliau – Sprendimas dėl Plano „Naujos kartos Lietuva“ patvirtinimo) (toliau – Planas „Naujos kartos Lietuva“), administravimo tvarka. Taisyklėse nustatoma Europos Sąjungos (toliau – ES) fondų finansinių priemonių (toliau – finansinės priemonės) administravimo tvarka tiek, kiek to nereglamentuojama finansų ministro tvirtinamose Finansinių priemonių įgyvendinimo taisyklėse (1 punktas).

Taisyklių 55 punkte nustatyta, jog jeigu PIP vertinimo metu nustatoma trūkumų (nepateikti visi reikiami dokumentai ir (ar) informacija, pateikta neišsami ir (ar) netiksli informacija), administruojančioji institucija, o kai vykdoma bendruomenės inicijuota vietos plėtra, – naudos ir kokybės vertinimą atliekanti miesto vietos veiklos grupė gali paprašyti pareiškėjo per jos nustatytą terminą ištaisyti nustatytus trūkumus. Pirmą kartą nustačius trūkumų, jiems pašalinti nustatomas ne trumpesnis kaip 5 darbo dienų terminas, kurį administruojančioji institucija gali pratęsti, jei pareiškėjas, norėdamas pateikti prašomus dokumentus ar informaciją, turi kreiptis į kitą (-as) instituciją (-as) arba esant objektyvioms pareiškėjo nurodytoms priežastims, dėl kurių pareiškėjas negali pašalinti trūkumų per administruojančiosios institucijos nustatytą terminą. Administruojančioji institucija pareiškėją turi informuoti apie nustatytus trūkumus ir neatitikimus vienu paklausimu, išskyrus atvejus, kai dėl objektyvių priežasčių pakartotiniam paklausimo teikimui pritaria administruojančiosios institucijos vadovas arba jo įgaliotas asmuo administruojančiosios institucijos nustatyta darbo tvarka. Kai projektai atrenkami konkurso būdu, pareiškėjas apie nustatytus trūkumus ir neatitikimus gali būti informuojamas vienu paklausimu atskiruose (naudos ir kokybės bei tinkamumo finansuoti) vertinimo etapuose. Gavusi pareiškėjo prašymą pratęsti terminą administruojančioji institucija privalo nedelsdama, ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo tokio prašymo gavimo dienos, atsakyti, ar terminas pratęsiamas. Pareiškėjui pirmą kartą nepateikus visų prašomų dokumentų ir (ar) informacijos administruojančioji institucija gali pakartotinai kreiptis į pareiškėją su prašymu pateikti prašomus dokumentus ir (ar) informaciją. Jeigu pareiškėjas per administruojančiosios institucijos nustatytą terminą nepateikia prašomų dokumentų ir (ar)

informacijos arba pateikia juos ne visus, administruojančioji institucija atlieka PIP vertinimą vadovaudamasi ta informacijos ir (ar) dokumentų dalimi, kuri yra pateikta. Administruojančioji institucija gali pati taisyti tik akivaizdžias PIP korektūros klaidas, kai tokią informaciją galima patikrinti pagal pareiškėjo pateiktus dokumentus, apie atliktus taisymus informuodama pareiškėją. Jeigu pareiškėjas per administruojančiosios institucijos nustatytą terminą trūkumų neištaiso, administruojančioji institucija turi teisę priimti sprendimą atmesti PIP.

Pagal Taisyklių 57 punktą, PIP vertinimui atlikti arba prireikus papildomos informacijos administruojančioji institucija turi teisę kreiptis į kitas įstaigas ir (ar) organizacijas su prašymu pateikti informaciją apie pareiškėją ir (ar) PIP, susijusią su projekto atitikties projektų bendriesiems, specialiesiems ir (arba), kai projektai atrenkami konkurso būdu, prioritetiniams atrankos kriterijams vertinimu, ir, vertindama pareiškėjo pateiktus duomenis ir informaciją, naudotis kitais informacijos šaltiniais (oficialiais registrais, straipsniais ir t. t.), nepažeisdama 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas).

Taisyklių 58 punkte nurodyta, kad kai atliekant projekto tinkamumo finansuoti vertinimą ir (ar) projekto naudos ir kokybės vertinimą administruojančiajai institucijai, o kai vykdoma bendruomenės iniciuota vietos plėtra, – miesto vietos veiklos grupei prireikia papildomų specialiųjų žinių tam tikroje srityje tikrinant projekto atitiktį konkreitiems projektų bendriesiems, specialiesiems ir (arba), kai projektai atrenkami konkurso būdu, prioritetiniams projektų atrankos kriterijams, ji gali pasitelkti tinkamos kompetencijos (t. y. turinčius vertinamos srities kvalifikaciją arba ne mažesnę kaip 3 metų darbo patirtį toje srityje), nešališkus (t. y. ne mažiau kaip vienus metus iki ekspertinio vertinimo pradžios neturinčius darbo santykių arba jų esmę atitinkančių santykių su pareiškėju ar partneriu, taip pat neturinčius interesų konflikto pareiškėjo ar partnerio atžvilgiu priimant sprendimą, susijusį su projekto atitikties projektų bendriesiems ir (arba) specialiesiems ir (arba), kai projektai atrenkami konkurso būdu, prioritetiniams projektų atrankos kriterijams vertinimu) specialistus, turinčius specialiųjų žinių tam tikroje srityje.

Taisyklių 68 punkte nustatyta, jog projekto tinkamumo finansuoti vertinimo metu administruojančioji institucija: įvertina projekto atitiktį projektų bendriesiems atrankos kriterijams (įskaitant projekto atitiktį projektų finansavimo sąlygų apraše, o kai įgyvendinami RPPI projektai, – RPPI ir Gairėse nustatytiems reikalavimams) ir specialiesiems atrankos kriterijams, jei tokie kriterijai buvo nustatyti projektų finansavimo sąlygų apraše, o kai įgyvendinami RPPI projektai, – RPPI (68.1 papunktis); nustato didžiausią projekto tinkamų finansuoti išlaidų sumą, didžiausią tinkamų deklaruoti EK išlaidų sumą (projektų, finansuojamų EGADP lėšomis, nustatoma didžiausia deklaruotiniams EK rodikliams pasiekti reikalinga išlaidų suma) ir didžiausią galimą skirti finansavimo lėšų sumą projektui įgyvendinti (68.2 papunktis); vadovaudamasi Projektų tinkamumo finansuoti iš Europos investicijų banko paskolos lėšų vertinimo ir dokumentų dėl finansavimo teikimo taisyklėse (Taisyklių 8 priedas) nustatyta tvarka, įvertina projekto atitiktį Europos investicijų banko (toliau – EIB) nustatytoms išlaidų tinkamumo finansuoti iš EIB paskolos lėšų sąlygoms, jeigu projektą planuojama bendrai finansuoti iš valstybės biudžeto lėšų (įskaitant atvejus, kai projekto vykdytojo ir (arba) partnerio nuosavų lėšų šaltinis yra valstybės biudžeto lėšos) arba projekto visą nuosavų lėšų sumą ar jos dalį planuojama finansuoti iš projekto vykdytojui ir (arba) partneriui perskolintų EIB paskolos lėšų. Projekto atitiktis EIB nustatytoms išlaidų tinkamumo finansuoti sąlygoms vertinama tik tuo atveju, jeigu projektas atitinka projektų atrankos kriterijus pagal Taisyklių 47 punkto nuostatas. Projektų, kurie įgyvendinami pagal finansines priemones, atitiktis EIB nustatytoms išlaidų tinkamumo finansuoti sąlygoms nevertinama (68.3 papunktis).

Aprašo 4.2.3 papunktyje nurodyta, jog kultūros ir kūrybinių industrijų subjektai (KKI subjektai) – Lietuvos Respublikoje registruoti viešieji ir privatus juridiniai asmenys (įmonės ir nevyriausybinės organizacijos) arba vienoje iš Europos Sąjungos, arba Europos ekonominės erdvės valstybių narių registruotų viešųjų ir privačių užsienio juridinių asmenų (įmonių ir nevyriausybinių organizacijų) Lietuvos Respublikoje registruoti filialai, vykdanys kultūros ir kūrybinių industrijų

veiklą (-as) Lietuvos Respublikos teritorijoje ir atitinkantys 2021-2030 metų Lietuvos Respublikos kultūros ministerijos kultūros ir kūrybingumo plėtros programos pažangos priemonės Nr. 08-001-01-09-01 „KKI plėtra, skatinanti konkurencingumą ir pridėtinės vertės kūrimą“ veiklos Nr. 1 „Infrastruktūros ir kitų sąlygų gerinimas siekiant kurti konkurencingus ir paklausius KKI produktus ir (arba) paslaugas“ projektų finansavimo sąlygų aprašo Nr. 1 12 punkte nurodytus specialiuosius projektų atrankos kriterijus. Nevyriausybinių organizacijų turi būti registruota ir atitikti Lietuvos Respublikos nevyriausybinių organizacijų plėtros įstatymo 2 straipsnio 3 dalyje nustatytą nevyriausybės organizacijos sąvoką bei turi būti Juridinių asmenų registre įregistravusi žymą, patvirtinančią, kad ji yra nevyriausybinių organizacijų ir, teisės aktų nustatyta tvarka, pateikusi finansinių ataskaitų rinkinį ir veiklos ataskaitą.

Aprašo 5.2.1 papunktyje nurodyta, kad galimi pareiškėjai – KKI subjektai, atitinkantys Aprašo 4.2.3 papunktyje apibrėžtą sąvoką.

Pagal Aprašo 12 punkto specialųjų kriterijų Nr. 1, įmonė priskiriama KKI sektoriui, kai pagrindinė (-ės) jos veikla (-os) atitinka bent vieną iš Aprašo 2 priede nurodytų VDA generalinio direktoriaus įsakymu tvirtinamo EVRK 2.0/2.1 red. kodų (taikomi EVRK 2.1 red. kodai, o pareiškėjams, kurie vykdė veiklą iki 2025 m. sausio 1 d. jų veiklos kodai pagal EVRK 2.0 red., prilyginami EVRK 2.1 red. kodams, kaip nurodyta Aprašo 2 priede) ir pareiškėjo vidutinės metinės pajamos per dvejus paskutinius finansinius metus iki PĮP pateikimo dienos ir jeigu taikoma, partnerio metinės pajamos per paskutinius vienerius finansinius metus iki PĮP pateikimo dienos iš šios veiklos (-ų) sudaro ne mažiau kaip 50 proc. visų įmonės pajamų. Atitiktis kriterijui vertinama pagal RC pateiktų metinių finansinių ataskaitų rinkinių duomenimis ir (ar) Aprašo 8 priede pateiktą informaciją, taip pat, esant poreikiui, administruojančiosios institucijos paprašius, kitus pagrindžiančius dokumentus. *Pareiškėjo priskyrimas KKI sektoriui vertinamas pagal VDA nurodytą pareiškėjo pagrindinės veiklos kodą. Atrankos kriterijus taikomas tik PĮP vertinimo metu.*

Vertinant byloje esančias faktines aplinkybes nustatyta, jog ginčijamame Sprendime, kuriuo atmetas pareiškėjos PĮP, CPVA argumentavo, jog remiantis VDA skelbiamais duomenimis, nustatyta, kad pareiškėjos pagrindinė veikla yra priskirtina EVRK 2.0/2.1 red. kodui 59.14 (Kino filmų rodymas) / 59.14.00 (Kino filmų rodymas), o Aprašo 8 priede pareiškėja nurodo, kad jo pajamos 2023 ir 2024 finansiniais metais buvo gautos iš veiklos — 59.13 (Kino filmų, vaizdo filmų ir televizijos programų platinimas) / 59.13.00 (Kino filmų ir vaizdo filmų platinimo veikla).

Pažymėtina, jog fakto, kad VDA duomenys buvo nurodyti neteisingai neneigia ir pareiškėja savo skunde Komisijai, pažymėdama, jog gavus CPVA pranešimą ir identifikavus duomenų tarp skirtingų valstybės institucijų registrų neatitikimą, pareiškėjos iniciatyva VDA portale duomenys buvo nedelsiant aktualizuoti, todėl pareiškėjos pagrindinė veikla šiuo metu atvaizduojama teisingai — kaip 59.13 ir nurodydama, kad atmetimo metu CPVA rėmėsi neaktualiais arba netiksliai atvaizduotais duomenimis. Pareiškėja nurodė, jog „<...> atmetimo momentu egzistavo ne pareiškėjos netinkamumas, o laikinas neteisingų duomenų atvaizdavimas.“.

Bylos duomenys patvirtina, jog paraiškos vertinimo metu VDA skelbiamais duomenimis, pareiškėjos pagrindinė veikla buvo priskirtina EVRK 2.0/2.1 red. kodui 59.14 (Kino filmų rodymas) / 59.14.00 (Kino filmų rodymas). Tai, jog CPVA, vertindama pareiškėjos PĮP, remsis VDA esančiais duomenimis pagal Aprašo 12 punkto nuostatas, pareiškėja turėjo žinoti, kadangi teikdama paraišką (PĮP) susipažino su šiam projektui taikytinų taisyklių nuostatomis. Teigti, jog CPVA rėmėsi neaktualiais, paraiškos vertinimo metu buvusiais duomenimis, Komisija neturi nei teisinio, nei faktinio pagrindo. Komisijos vertinimu, pareiškėjos teiginys, jog CPVA formaliai rėmėsi tik vienu VDA šaltiniu yra nepagrįstas, kadangi tokį reikalavimą numato Aprašo nuostatos.

Papildomai pažymėtina, jog nei Taisyklių, nei Aprašo nuostatos nenumato pareigos CPVA tikrinti visų institucijų duomenis ir vertinti jų sutapimą bei kreiptis į pareiškėją dėl duomenų patikslinimo/įtaisymo. Atkreiptinas dėmesys, jog dėl duomenų teisingumo yra atsakinga pareiškėja paraiškos (PĮP) teikimo metu. Aprašas nenustato galimybės pripažinti, kad pareiškėja atitinka specialųjų projektų atrankos kriterijų, vien dėl to, kad ji faktiškai vykdo KKI veiklą ar iš jos gauna

pajamas, jeigu pagal Apraše nustatytą vertinimo tvarką ir duomenų šaltinius tokia atitiktis nepasitvirtina.

Papildomai pareiškėja nurodo, jog jai nebuvo suteikta galimybė paaiškinti nustatyto duomenų neatitikimo. Kaip jau minėta, Taisyklių 55 ar 57 punktai nenustato pareigos prašyti pareiškėjos patikslinti neišsamią ar netikslią informaciją, tačiau ši nuostata nesukuria pareigos kiekvienu atveju sudaryti galimybę po PIP pateikimo pašalinti materialų neatitikimą tinkamumo kriterijui. Nagrinėjamu atveju buvo nustatytas ne formalus dokumentų trūkumas, o tai, kad pareiškėjos pajamos pagal oficialius finansinių ataskaitų ir Aprašo 8 priedo duomenis buvo siejamos ne su VDA nurodyta pagrindine veikla. Taigi, šis pareiškėjos argumentas atmestinas kaip nepagrįstas.

Pažymėtina, kad nagrinėjamu atveju CPVA, priimdama ginčijamą sprendimą, veikė kaip viešojo administravimo subjektas, todėl turėjo vadovautis ir VAĮ normomis.

VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje nustatyta, jog administraciniame sprendime, be kita ko, turi būti nurodyta: administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; administracinio sprendimo motyvai.

LVAT yra pasisakęs, kad minėtos VAĮ nuostatos reiškia, jog individualiame administraciniame akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (LVAT 2022 m. rugpjūčio 31 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-367-502/2022; 2024 m. birželio 5 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-204-968/2024).

Taigi, įvertinusi ginčijamo CPVA Sprendimo turinį, Komisija sprendžia, jog jame aiškiai ir argumentuotai nurodomi pažeidimai, kurie buvo nustatyti pareiškėjos PIP vertinimo metu, individualiai įvertintos su pareiškėjos PIP susijusios aplinkybės, nurodytos taikomų teisės aktų nuostatos bei teismų praktika, Sprendimas yra aiškus ir suprantamas. Tenkinti skundo pareiškėjos nurodomais motyvais, Komisija neturi nei teisinio, nei faktinio pagrindo, todėl pareiškėjos skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi,

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos X. X. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Komisijos nariai

Ingrida Sabaliauskienė

Eglė Bilevičiūtė

Žydrūnas Plytnikas